Machine Learning - Assignment 1

Νικόλαος Σμυρνιούδης - 3170148

$1 \quad \mbox{Madhmatikol}$ τύπου για τις παραγώγους του $W^{(1)}$

Η συνάρτηση κόστους είναι:

$$W^{(1)} \in \mathbf{R}^{Mx(D+1)}$$

$$E(w) = \sum_{n=1}^{N} \sum_{k=1}^{K} t_{nk} \log(y_{nk}) - \frac{\lambda}{2} ||\mathbf{w}||^{2}$$

Επίσης ο τύπος για υπολογισμό πιθανοτήτων είναι:

$$y_{nk} = \frac{e^{w_k^{(2)T} z_n}}{\sum_{j=1}^K e^{w_j^{(2)T} z_n}}$$

Και οι έξοδοι του πρώτου επιπέδου:

$$z_{nj} = h(w_j^{(2)T} x_n)$$

Για ευχολία έστω:

$$E'(w) = \sum_{n=1}^{N} \sum_{k=1}^{K} t_{nk} \log(y_{nk})$$

και

$$R'(w) = -\frac{\lambda}{2} \|\mathbf{w}\|^2$$

Θα ισχύει

$$\begin{split} \frac{\partial E}{\partial W^{(1)}} &= \frac{\partial E'}{\partial W^{(1)}} + \frac{\partial R'}{\partial W^{(1)}} \\ \frac{\partial -\frac{\lambda}{2}\|\mathbf{w}\|^2}{\partial w_{md}^{(1)}} &= \frac{\partial -\frac{\lambda}{2}\sum_{i=1}^{M}\sum_{j=1}^{D+1}w_{ij}^2}{\partial w_{md}^{(1)}} = -\lambda w_{md}^{(1)} \end{split}$$

Αρα για τον τελεστη κανονικοποίησης:

$$\frac{\partial R'}{\partial W^{(1)}} = -\lambda * W^{(1)}$$

Όσον αφορά το E' θα βρούμε την παράγωγο του του E' ως προς τις μεταβλητές z_{ij} που είναι οι έξοδοι του πρώτου επιπέδου. Έστω ένα z_i διάνυσμα που είναι η i-οστή γραμμή του πίνακα Z.

$$\frac{\partial E'}{\partial z_i} = \frac{\partial \sum_{n=1}^{N} \sum_{k=1}^{K} t_{nk} \log(y_{nk})}{\partial z_i} = \frac{\partial \sum_{n=1}^{N} t_{nk(n)} \log(y_{nk(n)})}{\partial z_i}$$
(1)

$$= \frac{\partial t_{ik(n)} \log(y_{ik(n)})}{\partial z_i} = \frac{t_{ik(n)}}{y_{ik(n)}} \frac{\partial y_{ik(n)}}{\partial z_i}$$
(2)

Στην παραπάνω ισότητα θεωρούμε πως k(n) αντιπροσωπεύει τον αριθμό της σωστής κλάσσης για το παράδειγμα εκπαίδευσης n. Το άθροισμα συνεπώς για $k \neq k(n)$ είναι 0 αφού για αυτά τα k ισχύει $t_{nk} = 0$

Μελετώντας τις παραγώγους των πιθανοτήτων εξόδου ως πρός τα z

$$\frac{\partial y_{nk}}{\partial z_n} = \frac{w_k^{(2)} e^{w_k^{(2)T} z_n} \sum_{j=1}^K e^{w_j^{(2)T} z_n} - (\sum_{j=1}^K e^{w_j^{(2)T} z_n} w_j^{(2)}) e^{w_k^{(2)T} z_n}}{(\sum_{j=1}^K e^{w_j^{(2)T} z_n})^2}$$
(3)

$$= w_k^{(2)} y_{nk} - \left(\sum_{j'=1}^K \frac{e^{w_{j'}^{(2)} T} z_n w_j^{(2)}}{\sum_{j=1}^K e^{w_j^{(2)} T} z_n} \right) y_{nk}$$
(4)

$$= y_{nk}(w_k^{(2)} - \sum_{j'=1}^K w_j^{(2)} y_{nj})$$
(5)

$$= y_{nk}(W^{(2)T}t_n - W^{(2)T}y_n)$$
(6)

$$= y_{nk}W^{(2)T}(t_n - y_n) (7)$$

Συνδυάζοντας την (7) με την (2) έχουμε:

$$\frac{\partial E'}{\partial z_i} = W^{(2)T}(t_i - y_i) \tag{8}$$

Θα χρησιμοποιήσουμε $[\cdot]_j$ για συμβολίζουμε το j-οστό στοιχείο ενός διανύσματος. Χρησιμοποιοώντας τον κανόνα αλυσίδας:

$$\frac{\partial E'}{\partial w_j^{(1)}} = \sum_{n=1}^N \sum_{j'=0}^M \frac{\partial E'}{\partial z_{nj'}} \frac{\partial z_{nj'}}{\partial w_j^{(1)}} \tag{9}$$

Ωστόσο για $j' \neq j$ το οποίο ισχύει επίσης για j' = 0, δηλαδή για τα biases του δεύτερου επιπέδου, ισχύει

$$\frac{\partial z_{nj'}}{\partial w_j^{(1)}} = 0$$

Γιατι το $z_{nj'}$ δεν εξαρτάται από το $w_j^{(1)}$. Συνεπώς:

$$\frac{\partial E'}{\partial w_j^{(1)}} = \sum_{n=1}^N \frac{\partial E'}{\partial z_{nj}} \frac{\partial z_{nj}}{\partial w_j^{(1)}} \tag{10}$$

Χρησιμοποιώντας τον τύπο για τα z:

$$\frac{\partial z_{nj'}}{\partial w_j^{(1)}} = \frac{\partial h(w_j^{(1)T} x_n)}{\partial w_j^{(1)}} = h'(w_j^{(1)T} x_n) x_n \tag{11}$$

Συνδιάζοντας τις (11) και (10):

$$\frac{\partial E'}{\partial w_j^{(1)}} = \sum_{n=1}^N \frac{\partial E'}{\partial z_{nj}} \frac{\partial z_{nj}}{\partial w_j^{(1)}} \tag{12}$$

$$= \sum_{n=1}^{N} [W^{(2)T}(t_n - y_n)]_j h'(w_j^{(1)T} x_n) x_n$$
 (13)

Έστω

$$c_{nj} = [W^{(2)T}(t_n - y_n)]_j$$
$$a_{nj} = h'(w_j^{(1)T}x_n)$$

και οι πίνακες που τα περιέχουν αντίστοιχα, $A \in \mathbf{R}^{Nb \times M}$ και $C \in \mathbf{R}^{Nb \times M}.$

Απο τα στοιχεία c, δεν χρησιμοποιούμε ποτέ τα στοιχεία με δεύτερο δείκτη 0 (υπάρχουν μόνο M γραμμές του πίνακα $W^{(1)}$). Οπότε για τα c_{nj} δεν χρησιμοποιείται η στήλη 0 του πίνακα $W^{(2)}$. Άρα στον τύπο του c μπορούμε αντικαταστήσουμε το $W^{(2)} \in \mathbf{R}^{K \times (M+1)}$ με $W'^{(2)} \in \mathbf{R}^{K \times M}$ που δεν έχει την στήλη 0.

Για τον A ισχύει πως το στοιχέιο n,j θα είναι το εσωτερικό γινόμενο της n γραμμής του πίνακα X με την j γραμμή του πίνακα $W^{(2)}$, στο οποίο εφαρμόζεται η παράγωγος της activation h. Άρα

$$A = h'(XW^{(1)T}) \tag{14}$$

Επίσης για τον C μπορούμε να κάνουμε τις εξής απλοποιήσεις:

$$C = \left[\left(W'^{(2)T}(t_1 - y_1) \right) \dots \left(W'^{(2)T}(t_N - y_N) \right) \right]^T$$

$$= \left(W'^{(2)T} \left[\left(t_1 - y_1 \right) \dots \left(t_N - y_N \right) \right] \right)^T$$

$$= \left(W'^{(2)T}(T - Y)^T \right)^T$$

$$= \left(T - Y \right) W'^{(2)}$$

Πίνακας 1: Τα εύρη των υπερπαραμέτρων που δοκιμάστηκαν

Υπερπαράμετρος Ε	ύρος τιμών
λ [1 M [1	$\begin{array}{c} 0^{-2} \ 10^{-3} \ 10^{-4} \\ 0^{-4} \ 10^{-5} \ 10^{-6} \\ 00 \ 200 \ 300 \\ ogexp(x) \ tanh(x) \ cos(x) \end{array}$

Τώρα μπορούμε να γράψουμε την (13):

$$\frac{\partial E'}{\partial w_j^{(1)}} = \sum_{n=1}^N c_{nj} a_{nj} x_n \tag{15}$$

$$= X^T \begin{bmatrix} c_{1j}a_{1j} \\ \vdots \\ c_{Nj}a_{Nj} \end{bmatrix}$$
 (16)

Τέλος συνδυάζοντας τις παραγώγους της κάθε γραμμής του $W^{(1)}$

$$\frac{\partial E'}{\partial W^{(1)}} = \begin{bmatrix} X^T \begin{pmatrix} c_{11}a_{11} \\ \vdots \\ c_{N1}a_{N1} \end{pmatrix} & \dots & X^T \begin{pmatrix} c_{1M}a_{1M} \\ \vdots \\ c_{NM}a_{NM} \end{pmatrix} \end{bmatrix}^T$$

$$= X^T \begin{bmatrix} \begin{pmatrix} c_{11}a_{11} \\ \vdots \\ c_{N1}a_{N1} \end{pmatrix} & \dots & \begin{pmatrix} c_{1M}a_{1M} \\ \vdots \\ c_{NM}a_{NM} \end{pmatrix} \end{bmatrix}^T$$

$$= (X^T (C \odot A))^T$$

$$= (C^T \odot A^T)X$$

$$= (W'^{(2)T} (T - Y)^T \odot h'(W^{(1)}X^T))X$$

2 Αποτελέσματα

Οι παράγωγοι για τους δύο πίναχες δοχιμάστηκαν επιτυχώς στην συνάρτηση gradcheck με $\epsilon=10^{-6}$ και tolerance = 10^{-4} Τα δύο dataset εκπαίδευσης τών MNIST και CIFAR-10 έγιναν split σε train και dev

Το η είναι η παράμετρος μάθησης (learning rate), το λ είναι η παράμετρος κανονικοποίησης, το M είναι το μέγεθος του κρυφού επιπέδου και activation είναι η συνάρτηση ενεργοποίησης. Η κάθε δοκιμή υπερπαραμέτρων έγινε με batch size ίσο με 200 και για 50 εποχές.

Πίνακας 2: Τα εύρη των υπερπαραμέτρων που δοκιμάστηκαν

Υπερπαράμετρος	Εύρος τιμών
η λ M activation	$ \begin{bmatrix} 10^{-2} & 10^{-3} & 10^{-4} \\ 10^{-4} & 10^{-5} & 10^{-6} \end{bmatrix} $ $ \begin{bmatrix} 100 & 200 & 300 \end{bmatrix} $ $ \begin{bmatrix} logexp(x) & tanh(x) & cos(x) \end{bmatrix} $

Πίνακας 3: Τα ποτελέσματα των καλύτερων υπερπαραμέτρων στα δεδομένα ελέγχου τών MNIST και CIFAR-10

$MNI\Sigma T$	"ІФАР-10
2.18%	50%

Για το ΜΝΙSΤ το καλύτερο σετ υπερπαραμέτρων ήταν

$$h = 10^{-3}$$

$$l = 10^{-6}$$

$$M = 300$$
 activation = $cos(x)$

Και πέτυχε σφάλμα 2.22 % στα δεδομένα dev. Για το CIFAR-10 το καλύτερο σετ υπερπαραμέτρων ήταν

$$h = 10^{-4}$$

$$l = 10^{-5}$$

$$M = 300$$
 activation = $cos(x)$

Και πέτυχε σφάλμα 50.5~% στα δεδομένα dev. Τέλος, δοχιμάστηκαν οι καλύτερες υπερπαράμετροι για το εκάστοτε μοντέλο στα δεδομένα ελέγχου.

Πίνακας 4: Το σφάλμα του μοντέλου με τις καλύτερες υπερπαραμέτρους στα δεδομένα ελέγχου τών MNIST και CIFAR-10

MNIST	CIFAR-10
2.18 %	50.40 %